

[Stegger Nielsen.]

blik paa den varige Hærordning, som maa komme.

Endvidere vil jeg gerne sige, at det vil være af stor Betydning, at man bestræber sig for — der er vist heller ingen Tvivl om, at det vil ske i den Udstrækning, det er muligt —, at denne Byrde ikke bliver sværere for de indkaldte end paakrævet, herunder at Tjenestetiden ikke bliver længere end højst nødvendig. Jeg forstod ogsaa paa den højtærede Minister, at de genindkaldte Soldater vil kunne hjemsendes til Efteraaret. Vi er tilfredse med — det har ikke været fremme her i Dag —, at der gennem et Cirkulære fra Arbejds- og Socialministeriet er anvist Hjælp til de indkaldtes Familier, ikke Socialunderstøttelse som saadan, men Vederlag for tabt Arbejdsfortjeneste. Det er rimeligt og naturligt.

Jeg vil gerne slutte med at udtale Haab om, at denne vigtige militære Uddannelse i den nye Tid, vi nu gaar i Møde, maa komme til at foregaa under saa gode Forhold for Mandskabet som vel muligt, og at ogsaa Fritiden maa blive udnyttet paa bedste Maade gennem Beskæftigelse, god Underholdning og personlig Dygtiggørelse, saa at det unge Mandskab ikke bliver fjernet mere fra den almindelige Befolkning i Tjenestetiden, end Forholdene nu engang gør det paakrævet, men stadig kan føle sig som eet med den øvrige Befolkning og faa Lejlighed til Delagtiggørelse i det kulturelle Liv, som maatte røre sig omkring de Kaserner, hvor de paagældende er indkvarteret.

Jeg minder i denne Forbindelse ogsaa om, at vi for Aar tilbage havde noget, der hed Landstormen, og som netop havde dette med den personlige Dygtiggørelse ved Siden af en kort militær Uddannelse gennem Undervisning og paa anden Maade, noget, der i sig selv var overmaade godt, og som vist egentlig virkede overmaade heldigt. Jeg har ønsket at gøre opmærksom paa disse Forhold i en Tid, hvor der har været skrevet og talt saa meget om, at nu gælder det ogsaa i vort Fædreland om, at vi med Henblik paa den militære Ordning, der skal træffes for kommende Tider, kan bringe Folk og Værn i nærmere Forstaaelse med hinanden. Det er saa uomstødeligt rigtigt, og der er Jordbund for det nu. Det vil give det allerbedste Fundament for den varige Hærordning, som skal komme, og jeg vil gerne bede den højtærede Forsvarsminister om med et Par Bemærknin-

ger at udtale sig herom, forhaabentlig med Tilslutning.

Det andet Lovforslag, som angaar Afgivelser fra gældende Lovbestemmelser vedrørende Søværnets Forhold, anser vi ogsaa for nødvendigt, herunder Bestemmelsen om midlertidigt at lade de i den militære Straffelov og i Loven om Retspleje ved Hæren og Søværnet fastsatte Bestemmelser for Krigstid træde i Kraft. Et sideløbende Forslag for Hærens Vedkommende er for ganske kort Tid siden vedtaget af den høje Rigsdag.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Bonniehsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Forsvarsminister vor Støtte til Gennemførelse af de to Lovforslag, der ligger paa vort Bord. Det er for saa vidt rigtigt, hvad de to foregaaende ærede Talere har sagt, at det er en vis Byrde, der lægges paa en Del af Befolkningen ved den Indkaldelse, der er foretaget; men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at vi i Virkeligheden slipper overordentlig gunstigt og heldigt gennem de vanskelige Tider, og jeg synes, det for vort Folk er glædeligt, at vi nu kan faa foretaget disse Indkaldelser. Jeg er ganske enig med den højtærede Forsvarsminister i de Udtalelser, han kom med, om, at det var en Æresvagt, som den danske Ungdom her skulde overtage, og jeg nærer ingen Tvivl om, at den med godt Humør og med Glæde gaar ind til den. Jeg tror, at det, som mest har præget Ungdommen i de Aar, der er gaaet, har været Sorg over, at den ikke kunde faa Lejlighed til at være Beskytter af det Land og det Folk, som er dens. Jeg synes, det er godt, at vi nu selv kan overtage Bevogtningen; at det efter vore Forhold kræver meget Mandskab, er ikke mærkeligt. Det drejer sig om 10 000 Mand, der skal indkaldes til Juli, og 10 000 Mand, der skal indkaldes senere. Det er langt større Tal, end vi nogen Sinde før har været vant til at regne med, og de Beløb, som den højtærede Forsvarsminister nævnte — der er i Øjeblikket afsat 26,38 Mill. Kr. til Hæren, men man regner med at komme op paa 90 Mill. Kr., og til Flaaden 14,5 Mill. Kr., hvilket Beløb ventes at ville stige til 35 Mill. Kr. —, er naturligvis for saa vidt store Beløb; men naar vi tænker paa de Beløb, vi har maattet ud med i de fem Besættelsesaar, hvor vi havde den For-